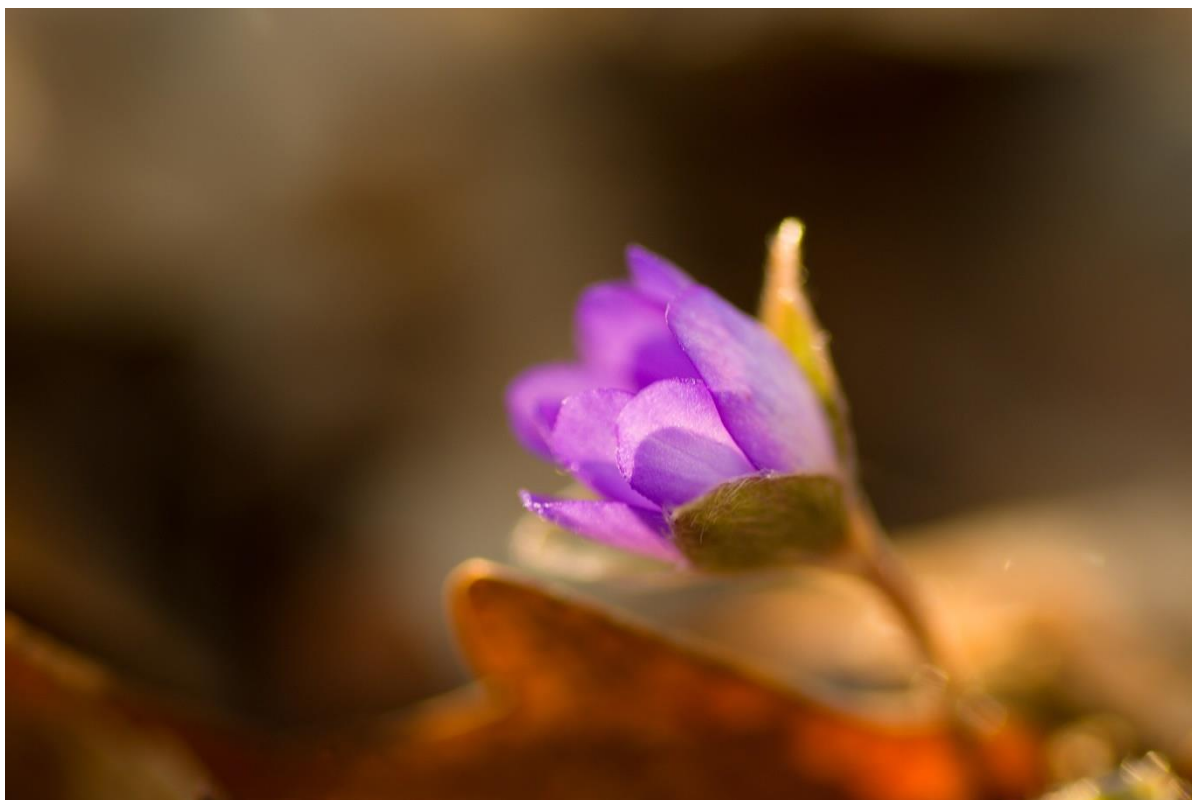

Náš domov

číslo 1/2023

Foto: Pavel Hubáč

Jaro 2023

Vážení a milí čtenáři,

mnoho z nás má v podvědomí, že první jarní den připadá na 21. března. Astronomicky nám letos jaro začalo již 20. března přesně o půl jedenácté večer. Letošní proměny počasí během zimních měsíců, a to zejména v lednu, nám navzdory tradičně třeskuté zimě přinášely krásné slunečné dny. Venkovní teploty byly, od těch jarních, ale ještě hodně vzdálené. Dovolím si zhodnotit, že celkově letošní zima byla „málo zimní“, alespoň mně to tak přišlo... Nyní nás již konečně čekají krásné slunečné a stále teplejší dny. Těším se, až budou kvést stromy, probouzet se motýli a včely. Máme před sebou velmi pěkné svátky jara, Velikonoce. Těšíte se na ně také?

Vážené dámy a pánové, přeji Vám pěkné, sluncem zalité jarní měsíce a věřím, že si určitě najdete čas, třeba při posezení v parku na lavičce, na přečtení našeho dalšího čísla časopisu. Ať se Vám líbí!

S úctou

PhDr. Eva Kunátová Holečková, MBA
ředitelka domova

Zdroj: <https://pixabay.com/cs/photos/mot%c3%bdli-kv%c4%9btiny-opylit-opylen%c3%ad-1127666/>

Co v tomto čísle najdete

Vážení a milí čtenáři.....	2
Vážení obyvatelé domova, vážení opatrovníci a rodinní příslušníci	4
Zjišťování spokojenosti klientů.....	5
Co je u nás nového	6
Vzdělávání zaměstnanců	7
Jarní vločky	8
Jabloň.....	8
Návštěva žáků 3. C.....	9
Co je nového na našem oddělení L1	10
Vážení čtenáři.....	12
Jak jsme vařily.....	14
Recept – Americká sekaná	16
Jak probíhá další ročník Ježíškových vnoučat?	16
Oslava MDŽ	20
Tak zase po roce	21
Hasičský ples v Heřmanově Městci	23
Kdo je kdo v našem domově?	23
Koutek trénování paměti	34
Přehled akcí konaných v našem domově v 1. čtvrtletí 2023.....	36
Správné řešení úkolů z Koutku trénování paměti ze stran 34 - 35	37
Svoje narozeniny budou slavit	38
Noví obyvatelé našeho domova	39
S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili.....	39

Vážení obyvatelé domova, vážení opatrovníci a rodinní příslušníci,

Domov pro seniory Heřmanův Městec poskytuje podporu a péči klientům dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v aktuálním znění. Služba domov pro seniory, dle § 49, bod 1), 2) obsahuje základní činnosti:

- a) poskytnutí ubytování,
- b) poskytnutí stravy,
- c) pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu,
- d) pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu,**
- e) zprostředkování kontaktu se společenským prostředím,
- f) sociálně terapeutické činnosti,
- g) aktivizační činnosti,
- h) pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.

Vzhledem k dlouhotrvající nepříznivé ekonomické situaci bylo rozhodnuto, že domov s platností od 1. dubna 2023 již nadále nebude našim klientům poskytovat zdarma kosmetické přípravky na ošetření pokožky celého těla a pleti při denní osobní hygieně (tzn.: při ranní, polední, večerní hygieně a dle aktuální potřeby okamžitě; čisticí prostředky a kosmetické přípravky v rámci inkontinencí namáhané pokožky; celkové koupeli těla). Tento krok není v rozporu se zákonem 108/2006 Sb., § 49, bod 2), písm. d).

Nutné kosmetické přípravky bude našim klientům zajišťovat nadále domov, a to ve smyslu objednání a dodání dle individuálních potřeb jednotlivých klientů. Daný produkt bude majetkem klienta, bude nepřenositelný (např. pro potřeby jiného obyvatele domova). Domov bude u každého klienta při objednávání přihlížet k jeho osobní aktuální potřebě, vývoji stavu pokožky. Vyúčtování nákupu kosmetických prostředků každého klienta bude probíhat stejnou formou jako např. při vyúčtování inkontinenčních pomůcek a doplateků za léky.

Touto cestou jdeme z důvodu zachování maximálního komfortu při péči o pokožku seniora, která je velmi citlivá, namáhaná inkontinencí, trpící rizikem porušení integrity, náchylná ke vzniku dekubitů (proleženin) apod..

Při dosavadní péči využíváme speciální kosmetiku od firem např. Hartmann Rico řada MoliCare (čisticí, pečující a ochranná řada), Dentimed aj.. Dodavatelé nám umožňují poskytnutí velkoobchodních slev bez přírážky dalších obchodníků (např. lékáren). Není v našem zájmu a věříme, že ani v zájmu samotných klientů či jejich blízkých, aby používáním nekvalitní kosmetiky docházelo k diskomfortu seniora (např. svědění, vyrážky, pálení apod.).

Vážení obyvatelé domova, vážení opatrovníci, vážení rodinní příslušníci, věříme, že nastavenou nezbytnou změnu chápete a nový systém Vám nezpůsobí zásadní problémy. V případě jakýchkoliv doplňujících dotazů se prosím obraťte přímo na mou osobu.

S úctou a poděkováním za pochopení

*PhDr. Eva Kunátová Holečková, MBA
ředitelka domova*

Zjišťování spokojenosti klientů

Sešel se nám rok s rokem, a tak jsme pro Vás, klienty, opět připravili dotazníkové šetření. Pro všechny bude k dispozici dotazník, o jehož vyplnění Vás tímto žádáme. Neděje se tak jen z našeho rozmaru, nýbrž Vaše zpětná vazba nám pomáhá zjišťovat nedostatky, které bychom rádi napravili, aby se Vám v našem domově žilo spokojeně. Dotazníky Vám budou rozdány počátkem dubna a na jejich zpracování máte čas do konce května. Pokud budete potřebovat pomoc, můžete se obrátit na svého klíčového pracovníka či někoho z rodiny. Schránky na odevzdávání budou umístěny na chodbě oddělení L0 (společná i pro oddělení B), L1, L2, D4 (společná i pro oddělení D3). S výsledky dotazníkového šetření budete seznámeni v měsíci září na společné schůzce s vedením domova a v podzimním vydání časopisu Náš domov. O bližším termínu setkání budete včas informováni. Velice si vážíme Vašich připomínek a názorů a děkujeme za vyplnění.

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

Co je u nás nového

Jistě jste zaregistrovali různorodé změny prostředí, které proběhly v posledních měsících v našem domově:

- ❖ zútulnění prostoru spojovací chodby mezi oddělením L0 a B
- ❖ vymalování a úpravy prostor na oddělení B včetně zimní zahrady
- ❖ úprava prostor bývalých kuřáren (na oddělení L1 přebudování na nový jednolůžkový pokoj)
- ❖ na oddělení L1 a L2 došlo k instalaci nového LED osvětlení na pokojích i chodbách
- ❖ oprava prasklého vodovodního potrubí na oddělení B1
- ❖ možná jste již zaregistrovali změny v jídelníčku, v nichž se projevuje spolupráce s novou nutriční terapeutkou
- ❖ v prostoru zahrady u silnice začaly probíhat přípravné práce k revitalizaci prostoru

Co plánujeme na následující měsíce?

- ♠ instalace elektrické požární signalizace v celém objektu domova
- ♠ oprava parkoviště u kotelny v místě, kde dříve stál komín
- ♠ postupnou rekonstrukci stoupaček
- ♠ nové postupy v odpadovém hospodářství – uvedení do souladu se zákonem o odpadech
- ♠ zrušení vedení vzduchotechniky v kavárně na oddělení D3 (vedle společenské místnosti)
- ♠ dokončení relaxační místnosti na oddělení L2
- ♠ vybudování kavárny v přízemí DPS
- ♠ zvětšení prostoru na pokoji 522 na oddělení D3
- ♠ úprava stávajících WC na bezbariérové na odděleních L0, L1 a D3

Většina těchto akcí je spojena se zvýšeným hlukem a narušením standardního klidu života v našem zařízení, což může mít negativní dopad na klienty i zaměstnance. Uvědomujeme si to a předem Vás prosíme o toleranci a pochopení. Vězte, že cílem je vytvářet zde příjemné a důstojné prostředí tak, aby se Vám klientům zde dobře žilo a nám zaměstnancům dobře pracovalo. Zároveň s ohledem na stáří budovy je nezbytně nutné průběžně pokračovat v rekonstrukci technického vybavení a zázemí tak, aby se předešlo případným havarijním situacím.

Vzdělávání zaměstnanců

K naší práci v domově patří celoživotní vzdělávání. Na tento rok bylo mimo jiná školení zvoleno vzdělávání formou stáží, které paní ředitelka domluvila s domovy pro seniory v Hlinsku, Lanškrouně a Pardubicích. Okusíme pracovat jeden den v jiném prostředí. Termíny jsou naplánované od měsíce března tohoto roku.

Hned 1. března 2023 tak odjely naše čtyři pracovnice do Domova pro seniory U Kostelíčka v Pardubicích.

Když píše tento článek, je za námi první stáž, a tak si na celkové dojmy ještě počkáme.

Od 1. března 2023 probíhají stáže také u nás v domově. Určitě jste si všimli nových tváří na všech odděleních. Jsou to pracovnice Sociálních služeb města Pardubic, které při výkonu svého zaměstnání navštěvují klienty v jejich domácnostech. V první polovině března jsme tu měli první tři skupiny a prozatím spokojenost. Líbí se jim mezi Vámi, slyším jen samou chválu a to mě moc těší.

Věřím, že tyto zkušenosti nám přinesou mnoho poznatků, jak kladných, tak i záporných.

*Alena Vitvarová
vedoucí přímé péče*

[Domov pro senior U Kostelíčka Pardubice]. In: *Custodium.cz* [online]. [cit. 2023-03-17]. Dostupné z: <https://www.custodium.cz/zarizeni/domov-se-zvlastnim-rezimem-u-kostelicka-pardubice/#ref-gallery-2>

Jarní vločky

Pozdní vločky se tetelí,
už nechtějí k nám dolů,
zpět se zlehka zdvíhají,
že vrátí se snad domů.

Květy zimy posbírala
nová vůně paní jara,
proměnila je v kapky rosy na kvetoucí stráni,
paletu barev položila na ni.

Jabloň

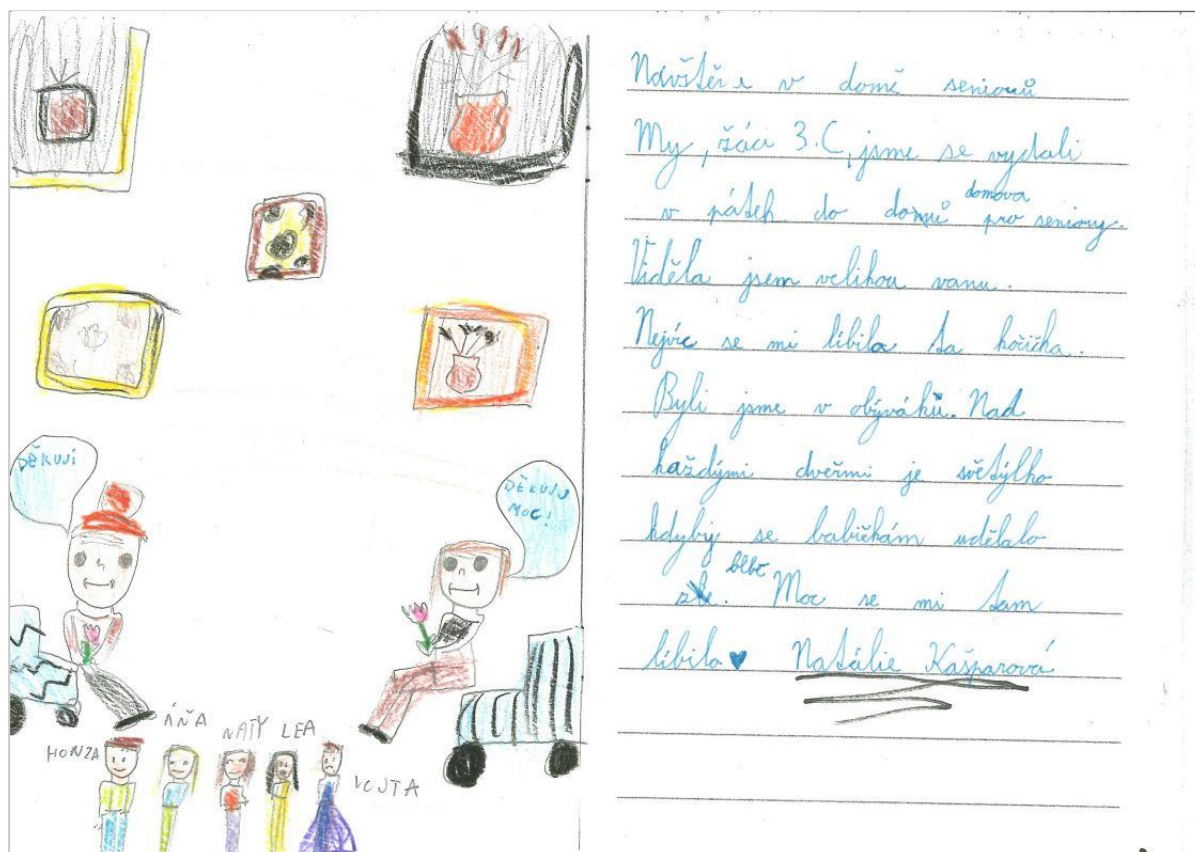
Nevěsto bílá, kdepak jsi byla?
Vrbové proutí v pomlázku se kroutí,
snad bys jaro neprospala?
Alespoň jeden květ běloučký
pro ten prut tenoučký,
jednu krásu na větvičku,
pochlubit se na sluníčku,
jež sáhlo by si po jablíčku.

Návštěva žáků 3. C

V pátek 10. února 2023 nás navštívili žáci třídy 3. C ze Základní školy Heřmanův Městec spolu se svojí třídní učitelkou Věrou Pavlovou. Zavítali k nám v rámci jejich projektu poznávání profesí zaměstnaných rodičů. V našem případě to bylo prarodičů, protože staniční sestra Ivana Mejstříková je babičkou Michalky Novotné, žákyně 3. C. Paní Mejstříková děti po domově provedla, popsala jim svoji profesi zdravotní sestry a vyprávěla jim, jak se žije „babičkám a dědečkům“ v našem zařízení. Dětem se zde líbilo a zajímala je spousta věcí. Jak některé z nich uvedly v dopisech, které nám následně předaly, roztomilá jim přišla hlavně zvířátka zde žijící a také jim přišla zajímavá polohovací vana. Jsme rádi, že nám velmi dobře funguje spolupráce s místními školami a školkami, protože při každé návštěvě pozorujeme, že kontakt mezi tou nejstarší a nejmladší generací je oboustranně přínosný.

Co je nového na našem oddělení L1

Ke konci prosince 2022 se na oddělení L1 uzavřela kuřárna, která byla během zimních měsíců zrekonstruována na nový jednolůžkový pokoj. Přesně 8. března 2023, na Mezinárodní den žen, se do něho mohla přestěhovat první klientka. Díky vybudování nového pokoje mohlo dojít k rozvolnění jiného malého dvoulůžkového pokoje na našem oddělení. Postupnou úpravou stávajících nevyhovujících pokojů se snažíme zvyšovat standard ubytování v našem domově.

V březnu 2023 nás ještě čeká celková rekonstrukce koupelny a rekonstrukce WC, které bude více vyhovovat vozíčkářům. Také chodba bude mít novou podobu. Pravděpodobně na podzim 2023 proběhne výmalba na pokojích.

Naše pracovnice také s klienty v únoru pekly slané pečivo, které se jim moc povedlo. Máme již také napečené perníčky na velikonoce, které čekají jen na ozdobení.

kolektiv pracovnic oddělení L1

Vážení čtenáři,

chci se s Vámi podělit o velice radostnou zprávu, která mi přišla písemně od pana Ing. Jiřího Machka, ředitele Národního hřebčína Kladruby nad Labem. Ptáte se o jakou? Dovolím si Vám „odcitovat“ dopis, který pan ředitel zaslal.

„Dne 30. 3. 2023 proběhlo slavnostní otevření nově rehabilitovaného památkově chráněného objektu národního hřebčína, kterým je areál výcviku koní v Heřmanově Městci.

V roce 1875 nechal vystavět v Heřmanově Městci moderní konírny kníže Ferdinand Bonaventura Kinský. Původně zde byli ustájeni koně pro hony, kočároví koně a také koně pro pólo. Po roce 1945 byly místní stáje připojeny ke Státnímu pokusnému hřebčínu ve Slatiňanech. Od roku 1992 se stáje v Heřmanově Městci staly součástí Národního hřebčína Kladruby nad Labem.

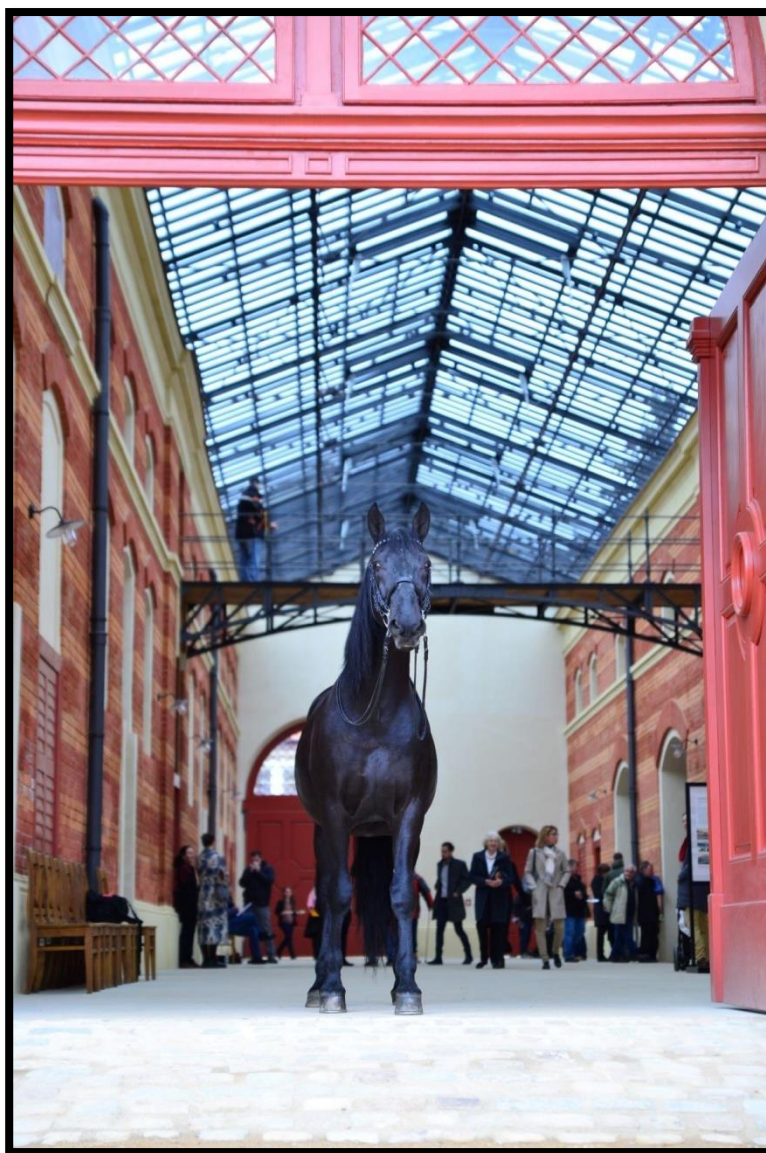
V současné době stáje slouží k výcviku starokladrubských vraníků.

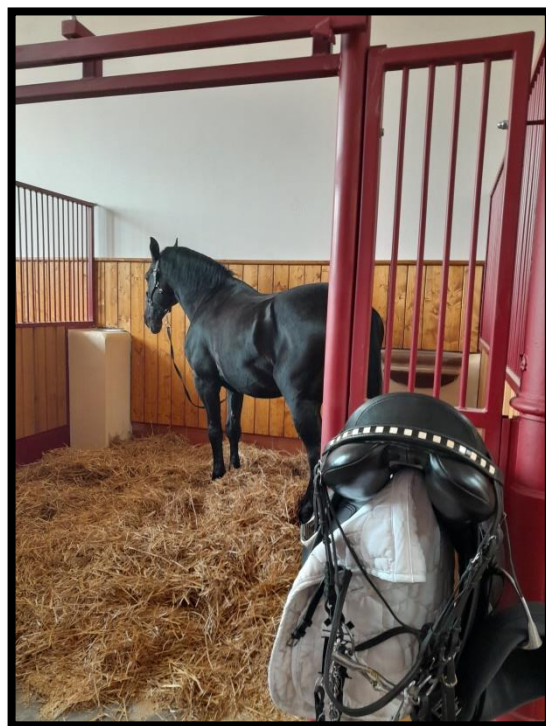
Patrně nejrozsáhlejší investice národního hřebčína z posledních let, na kterou poskytlo finanční prostředky Ministerstvo zemědělství ČR, byla zahájena v březnu 2021. Dokončená stavba byla předána objednateli v listopadu 2022. Cílem rekonstrukce bylo dosažení podoby areálu tak, jak byl na konci 19. století knížetem Kinským vystavěn. Byly odstraněny nepůvodní přístavby či jiné utilitární úpravy. Zároveň však bylo pamatováno i na soudobé potřeby výcviku koní a do areálu byly citlivě zakomponovány některé úpravy, především nová kruhová jízďárna a kruhový trenažer pro koně. Během úprav došlo i k rozšíření venkovní jízďárny včetně realizace jejího nového povrchu.“
/Ing. Jiří Machek/

Přeji starokladrubským koním, aby se jim v Heřmanově Městci opět dobře dařilo, a sama osobně jsem velmi ráda, že tradice starokladrubských koní ve městě znovu ožila.

PhDr. Eva Kunátová Holečková, MBA

ředitelka domova

Zdroj: <https://www.nhkladruby.cz/novinka-slavnostni-otevreni-arealu-vycvikovych-staji-v-hermanove-mestci--10>

Jak jsme vařily

Jednoho krásného dne, asi v polovině února, přišla sestřička a pozvala mě, abych se zúčastnila celodenního vaření ve zdejší kuchyňce. Moc se mi nechtělo, ale bylo mi trapné to odmítnout, tak jsem nakonec souhlasila. Vůbec jsem ale nevěděla, na co jsem přikývla, co se bude dělat. Moje láska k vaření nikdy nebyla velká, manžel měl vaření jako koníčka, tak jsem se ani nesnažila. Byla jsem ráda, že se nemusím stavět k plotně.

Sešli jsme se 28. února 2023 v sedm hodin ráno. Bylo nás šest žen, jeden muž a dvě sestřičky, které všechno organizovaly. Ty nám rozdělily práci. Začalo se snídání - smažená vajíčka na anglické slanině. Já dostala za úkol nakrájet slaninu na malé kousky, aby jí bylo hodně. Sestřičky se postaraly o smažení. Snídání byla velice dobrá, byla k ní ještě obloha, prostě báječné!

Dále jsme se začali připravovat na velice dobrý oběd, kdy jako menu byla hovězí polévka se strouhankou, bramborový salát a americká sekaná. Každá jsme měly nějaký úkol - krájet brambory na salát, zeleninu, pokrájet maso do polévky. Dopoledne při dobré náladě velice rychle uteklo a nastal čas oběda. Sestřičky připravily mísy se salátem, ozdobily je zeleninou a vejci – vypadalo to báječně a ještě lépe to chutnalo. Po obědě jsme se vystřídali v umývání nádobí a potom nás organizátorky poslaly si odpočinout. Ony ale pracovaly dál a přichystaly překvapení – vyrobily indiány k odpolední kávě. Celá akce

skončila asi ve 14 hodin, kdy jsme se rozešli. Těšíme se na příští setkání a vaření.

Marie Sršňová z oddělení L2

Recept – Americká sekaná

Suroviny:

- 1 kg mletého masa
- 2 ks cibule
- 0,5 ks celeru
- 1 ks mrkve
- 1 ks petržele
- 2 stroužky česneku, sůl, pepř
- 3 ks vejce
- 125 ml mléka
- 100 g strouhanka

Postup:

Zeleninu očistíme a nakrájíme na drobné kostičky. V pánvi rozpustíme máslo. Vsypeme zeleninu, česnek a vše restujeme do změknutí. Směs dáme zchladit. Zatím do mletého masa vmícháme mléko, vejce a koření. Směs propracujeme, aby se koření dostalo všude, a přidáme strouhanku. Opět propracujeme a přidáme studenou zeleninovou směs. Ze sekané vytvoříme požadovaný tvar, dáme do vymaštěného pekáče, vložíme do předehřáté trouby a pečeme dozlatova 40 - 50 minut.

Jak probíhá další ročník Ježíškových vnoučat?

Od září 2022, kdy se aktuální ročník otevřel, bylo do tohoto projektu vloženo bezmála 15 000 přání. V současné době jich je 13684 splněno, 1109 čeká na vyplnění a pouze 165 ještě nenašlo své dárce. Vnoučetem se ale můžete stát také přispěním finanční částky. Ze zatím vybraných 3 463 463 Kč jsou dotována nákladnější přání nebo nadační fond vypisuje výzvy, do kterých se mohou jednotlivé domovy přihlásit. U nás se tak vloni díky akci *Zvířecí návštěvy v zařízeních pro seniory* financovaly všechny zvířecí návštěvy.

V zimním časopise jsme Vás informovali, jaká přání jsme Ježíškovým vnoučatům poslali my. Některá se bohužel splnit nepodařilo, ale nás zajímají hlavně ta, která Vám již udělala radost nebo se v brzké době uskuteční.

30. ledna 2023 se nám vyplnilo první přání. Pan Tomáš Duspiva – harmonikář Tom - si vlastně vybral sám sebe. Hraní na harmoniku a zpěv na pokojích klientů, kteří se neúčastní akcí ve společenské místnosti, v domově proběhlo již několikrát, a tak pan Tomáš využil příležitosti udělat dobrý skutek. Přání paní Jiřiny si vybral a osobně vyplnil. Moc mu děkujeme a budeme se těšit na jeho další návštěvu.

Druhé na sebe nenechalo dlouho čekat. 25. února 2023 se vyplnilo přání paní Věry a všem klientům, kteří si užili vystoupení skupiny Country Colaps. Poslechli jsme si žánr, který není u nás v domově příliš běžný, ale tato změna byla velmi příjemná. Také členové Country Colapsu nám potvrdili, že mají dobré srdce, a přání paní Věry si vybrali přímo oni.

Brzy nás navštíví studentky třetího ročníku pedagogické školy v Praze. Zpěvem a hrou na hudební nástroje potěší opět klienty na pokojích. Přivezou nástroje také pro Vás, abyste se k nim mohli přidat nejen zpěvem. Přání si vybraly, aby získaly další zkušenosti. My jim za jejich přístup děkujeme a na vystoupení se těšíme.

Potvrzená, ale ještě čekající přání na vyplnění, je návštěva kočičky (felinoterapie) pro paní Marii a pana Stanislava a pro všechny sportovce nový motomed.

Nesmíme zapomenout také na restauraci Maple, paní Svobodovou z Klešic a všechny ostatní dárce. Díky jejich velkorysosti měli naši klienti zase o trochu veselejší Vánoce.

Zmínku si zaslouží i náš transparentní účet a sbírková pokladna umístěná přímo v domově. Děkujeme i těmto dárcům.

Domov pro seniory Heřmanův Městec

Transparentní účet

DOMOV PRO SENIORY HEŘMANŮV MĚSTEC

123-8469960267/0100
CZ14 0100 0001 2384 6996 0267
Majitel účtu: **Domov pro seniory**

TRANSAKCE NA ÚČTU

k datu 15. 3. 2023 7:14 | zůstatek 30 000,00 CZK

Jak vidíte, stále jsou mezi námi dobří lidé, kteří chtějí udělat nezištně radost druhým. Moc děkujeme všem dárcům a nadaci Ježíškova vnoučata.

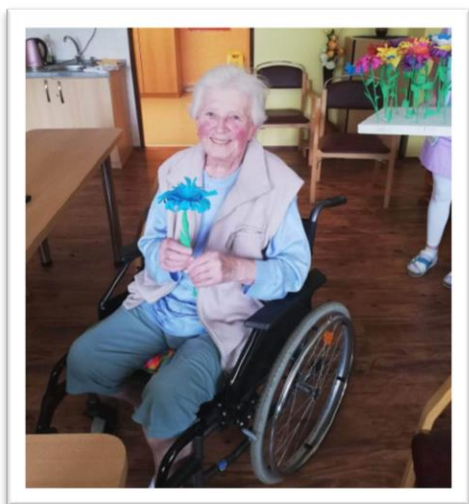
*Bc. Ilona Bínová
sociální pracovníce*

Oslava MDŽ

V domově se chystala oslava Mezinárodního dne žen. Den předem několik žen v kuchyňce napeklo trubičky. Sestřičky je druhý den naplnily sněhem. Moc se jim povedly. Byly jsme pozvané do kulturní místnosti a mohlo se slavit. Paní ředitelka popřála všem hodně zdraví a dostaly jsme od ní růže. Na stolcích bylo občerstvení – chlebíček, trubička a sklenka vína. Jako host byl pozvaný operetní zpěvák Karel Bláha. Vyprávěl nám příhody ze života a samozřejmě také zpíval. Poznaly jsme, že zpívá ve velkých sálech,

protože jeho zpěv byl tak hlasitý, že jsme si zacpávaly uši. Ale zpíval krásně. Každá z přítomných ještě dostala papírovou růži od žáků ze základní školy z Heřmanova Městce, Choltic nebo Zaječic. A tak jsme oslavily tento svátek.

*Emilie Fidrová
klientka oddělení B*

Tak zase po roce

Poslední únorový den se na oddělení L2 konala „RETROPÁRTY“. Pro nezasvěcené - jedná se o odpolední posezení s občerstvením a hudbou. Personál z oddělení se oblékl do zajímavých kostýmů s historickým nádechem a program byl zahájen módní přehlídkou. Mluveným slovem provázela sociální pracovníce Lenka Kellerová, která také doprovodila společný zpěv oblíbených lidových písniček na kytaru. Bábovky, které se podávaly ke kávě, upekly paní Šindlerová a paní Sršňová v dílně ručních prací, tzv. Šikulkách.

Navštívili jsme i klienty na pokojích a vyloudili jim úsměv na tváři. Společné „retro“ odpoledne se nám všem velmi líbilo a vneslo trochu veselého ruchu do každodenního života v domově.

*Hana Heřmanská
pracovnice relaxačního centra*

Hasičský ples v Heřmanově Městci

V pátek 3. března 2023 jsme s přáteli vyrazili na ples. Po třech letech, kdy nás omezoval Covid, to bylo příjemné zpestření pátečního večera. Sál byl plný až k prasknutí, tanečníci pluli po parketu, když v tom se v sále objevil klient našeho domova, pan Milan Polínek.

Pan Polínek je pravidelný návštěvník plesu, již několik let ho na této akci potkávám. Nezbyvalo než naše setkání mimo prostory domova řádně zdokumentovat.

*Hana Heřmanská
pracovnice relaxačního centra*

Kdo je kdo v našem domově?

V roce 2022 došlo k personální změně na ekonomickém oddělení, proto Vám dnes přinášíme rozhovor s **Lenkou Kodýmovou, Dis.** (32 let, pochází z Heřmanova Městce).

Jak dlouho a v jaké funkci v DPS pracuješ?

„V domově jsem začala pracovat dne 13. června 2022 na dohodu o provedení práce na výpomoc za nemocnou paní Helenu Svobodovou. 1. srpna 2022 jsem nastoupila na hlavní pracovní poměr jako vedoucí ekonomického oddělení.“

Jaké byly Tvoje předchozí pracovní zkušenosti?

„Už na škole, kde jsem studovala vyšší odborné vzdělání v oboru Finance a daně, jsme měli povinné praxe, které jsem absolvovala ve zdejší firmě Bohemia Trade Protile s.r.o.. Hned po ukončení studia jsem do této firmy nastoupila jako vedlejší a mzdová účetní, kde jsem pracovala do roku 2016. V roce 2017 jsem odešla na mateřskou dovolenou.“

Je něco, z čeho máš radost, co se Ti za dobu Tvého působení podařilo?

„I když spousta lidí za prací účetní vidí pouze čísla, tak mě velmi naplňuje a dělám ji s velkou pokorou. Při této práci musím být velmi pečlivá. V účetnictví jde i o desetinná místa, ale výsledky mi vždy udělají obrovskou radost. Myslím, že se mi podařilo dobře zapracovat se na této pracovní pozici bez předešlého zaučení.“

Co Tě baví na práci v DPS?

„Na práci v domově mě baví i to, že nepracuji pouze s čísly, ale setkávám zde i lidi, kteří jsou rádi za opětovaný úsměv, za optání, jaký měli den, nebo pouze za to, že jim pomůžete s vozíkem či podržením dveří. Velmi ráda si prohlížím zveřejněné fotografie např. z oslav narozenin klientů, ze společného vaření či pečení nebo z jakýchkoliv akcí, kde vidím, jak jsou klienti spokojení. Jejich úsměvy a vše zmíněné mi dodává energii.“

Co se Ti v práci nelíbí, co bys chtěla mít ve své práci jinak, mělo by se změnit?

„Asi není nic, co by se mi v domově úplně nelíbilo, samozřejmě všude je něco, jako v každé jiné práci, ale nic co by bylo pro mě důležité, abych chtěla změnit.“

Je něco nového, co bys chtěla do své práce nebo obecně v DPS zavést? Máš nějaké plány či cíle pro další práci?

„Velice ráda bych do své práce zavedla modernější postupy, více elektronických úkonů a méně listinných podob. V dnešní době se všechny programy modernizují a bez PC by to už ani nešlo ☺ Můj cíl je vzdělávat se v oboru, abych mohla rozvíjet své zkušenosti zde v domově.“

Co Tě baví ve volném čase? Čím si takzvaně dobíjíš baterky?

„Ve volných chvílích se věnuji svým dětem, které mi současně dobíjí i baterky. S nimi zapomenu na všechny starosti, pokud nějaké zrovna mám ☺. Mám dva syny, starší Lukášek (6 let) a mladší Filípek (3 roky). Během roku absolvujeme zimní i letní dovolenou, každý rok jezdíme do Orlických hor lyžovat a na letní dovolenou jezdím nejraději k moři. Navštívila jsem například Řecko, Kypr, Chorvatsko, Egypt, Turecko, Itálii. Kde se mi velice líbilo je Rakousko, i přesto, že tam jsou pouze jezera. Velice ráda bych se tam chtěla ještě podívat. V Rakousku jsme navštívili kouzelné městečko Hallstatt, které bych každému doporučila, je to přírodní nádhera. Přesně toto mi dobíjí baterky - i jen vzpomínka na vše prožité. Doufám, že nám bude v budoucnu přáno při dalším cestování ukázat dětem svět kolem nás. A když odbočím od rodiny a dětí, tak velice ráda sportuji, mám ráda jízdu na kole, jízdu na koni a plavání. Máme holčičí partu, se kterou se pravidelně scházíme a podnikáme různé aktivity. V nejbližší době nás čeká víkend v Praze a koncert Marka Ztraceného ☺. Tím jsem se přiblížila i k tomu, že velice ráda poslouchám hudbu.“

Co bys přála (vzkázala) našim klientům?

„Klientům bych přála hlavně zdraví, to je v dnešní době to nejdůležitější, co potřebujeme. Každému bych přála rodinné návštěvy a společné aktivity v domově. Chápající, vstřícný a hodný personál, který jim bude současně i oporou, když to budou potřebovat. A jako poslední, aby se tu cítili jako doma.“

Co bys přála (vzkázala) našim zaměstnancům?

„Naším zaměstnancům bych přála, aby měli dobrý kolektiv na oddělení, aby se jim zde v domově dobře pracovalo, aby je práce bavila. A hlavně zdravíčko - aby byli všichni zaměstnanci zdraví.“

Máš nějaké přání, co bys chtěla, aby se Ti splnilo?

„Aby se někdy aspoň na chvíli zastavil čas ☺. A když vezmu reálné přání, tak bych se chtěla někdy podívat do severních zemí na pozorovatelnu velryb - snad bych měla štěstí a nějaké ty velryby viděla na vlastní oči. Dále bych si moc přála, aby moji blízcí byli spokojení, zdraví, aby se jim plnila všechna jejich přání. Přála bych si, aby moje děti měly krásné dětství a v budoucnu je mohla ve všem podpořit. ♥

Děkujeme za rozhovor.

Přinášíme Vám rozhovor s panem **Bohumilem Kalouskem** (86 let, žil v Pardubicích, narozen v Labětíně u Řečan), který byl svědkem zajímavé historické události – stěhování kostela v Mostě v roce 1975. I o dalších zážitcích z jeho života si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Kde jste se narodil, kde jste žil?

„Původem jsem, jak se říká, vesnický buran, i když jsem pak přes padesát roků bydlel v Pardubicích v Polabinách. Vesnička Labětín je součástí obce Řečany nad Labem. Narodil jsem se tam v roce 1937 - říkalo se, že předválečná výroba je kvalita. Byl jsem třetí dítě - měl jsem staršího bratra, za dva roky se narodila

sestra, za devět let já a za další dva roky ještě sestra. Všichni už jsou pryč, jen já, který jsem od dětství marodil, jsem tady. S klukama z vesnice jsme chodili pást krávy, kozy, husy, chodili jsme pytláčit na rybník.“

„Rodiče si postavili barák, zadlužili se. Na domě došlo v roce 1939 k požáru od blesku, a protože byly potřeba další peníze na opravu, tak se tatínek přihlásil na funkci obecního strážníka (vyučený byl obuvník). Kromě práce dostal ještě louku, a tak si rodiče pořídili kravičku. Bylo vyhlášeno, že bude probíhat soupis hospodářského zvířectva (krávy, koně, kozy, slepice), pak na to chodily kontroly, jestli počet zvířat odpovídá. Tatínek měl u toho jako strážník asistovat. Věděl dopředu, kdy to bude, tak mi řekl, abych objel naše známé na kole a řekl jim to. Byla legrace, že lidi pak honili slepice po zahrádce a nacpali je třeba do trubek od kanalizace nebo to schovávali na půdě. Mléko od krávy se muselo odvádět, byl předepsaný kontingen, co ten majitel musel dodat. Mám fotografii, jak ve vesnici na zastávce stojí hospodáři a každý má kbelík s mlíkem. Denně přijíždělo auto z pardubické mlékárny a přiváželo hliníkové konve, kam se to nalévalo a namátkově se kontrolovala tučnost mléka. Jeden z kontrolorů si stěžoval, že mlíko je nějak řídké a ten hospodář mu odpověděl: "Já za to nemůžu. Mám děravou střechu nad kravama a ono mi na ně prší."

„Za druhé světové války se nesměl poslouchat zahraniční rozhlas. Každý, kdo měl rozhlasový přijímač, musel na osičce knoflíku na přijímači mít pověšenou cedulku, že poslech zahraničního rozhlasu je zakázán a trestá se kázníci nebo i smrtí.

Úředně bylo dáno, že v určitý den do hospody do Labětína přijede odborník a všichni, kdo mají rozhlasový přijímač, ho musí přinést. On jim vyskrípal krátké vlny, aby to nemohli poslouchat. Zároveň tento pán se svým otcem z Chrudimi, jmenovali se Lachmannové, vyrobili malou krabičku, která, když se píchla do zdičky na gramofon, dal se poslouchat Londýn. Té krabičce se říkalo "Churchillka", mám ji doma. Bohužel pak tyhle výrobce odhalili - nejstarší byl popraven na Pankráci a ten druhý byl v koncentračním táboře, přežil a vrátil se. U nás rozhlas poslouchala hlavně maminka - to byla taková vlastenka. Měli jsme československý prapor schovaný v peřinách na peci. Byli jsme mezi prvními, kdo ho po osvobození vyvěsil.“

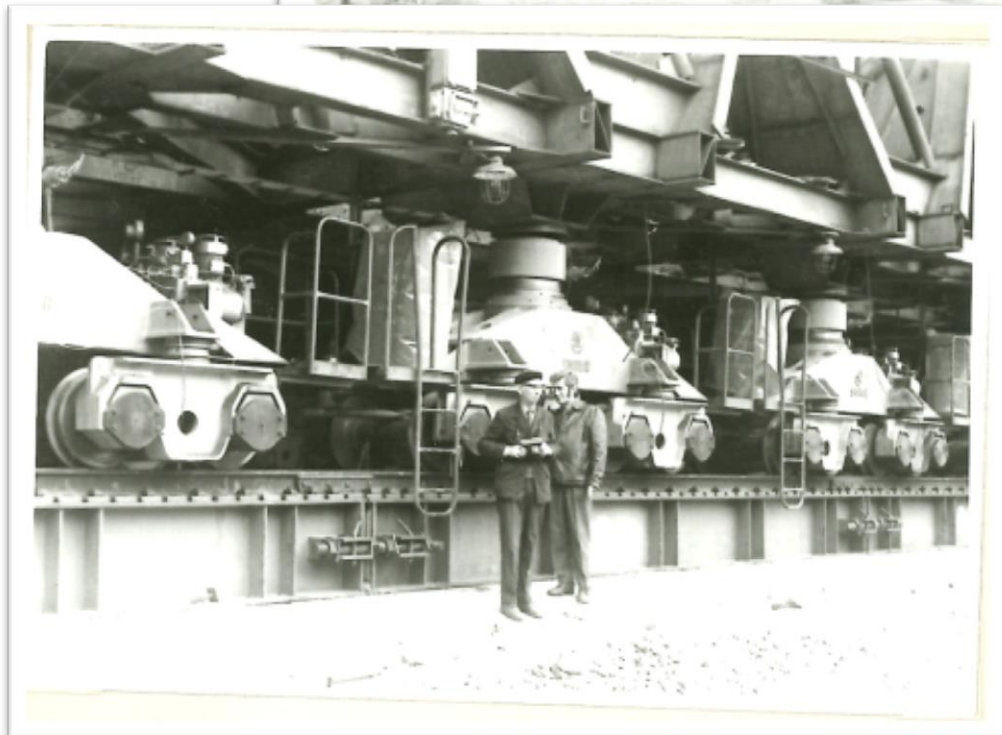
Jak se vyvíjel Váš život dál? Kde jste pracoval?

„Do obecné školy a měšťanky jsem chodil v Řečanech. Tesla v Přelouči pak potřebovala pracovní síly na výrobu radiopřijímačů, tak nabrali učně do elektrikářského učiliště. Já jsem skončil po dvou letech a přihlásil se ještě na Průmyslovou školu elektrotechnickou v Pardubicích, kde jsem byl čtyři roky a udělal si maturitu. Po škole jsme odcházeli na tzv. umístěnku – podniky si žádaly o učně. Já jsem dostal umístěnku do Kolína do Tatry, kde se vyráběly pojízdné elektrárny, které se vyvážely třeba do Mongolska. V Kolíně jsem sloužil na rozvodně vysokého napětí, kde se pracovalo ve dne v noci. Museli tam být ve směně dva lidi, protože jeden druhého hlídal, kdyby se něco stalo. Aby se mohlo na zařízení pracovat, muselo se tzv. zkratovat. Jednou se stalo, že tam někdo zapomněl rozdělat zkratování a celé to vyhořelo.“

„Z Kolína jsem přešel do Stavoprojektu do Pardubic, kde jsem dělal jedenáct let projektanta. Byla to taková práce na úrovni. Vytvářeli jsme tam třeba i tajné věci pro Semtín. Časem toho nakládali na nás čím dál víc a byli jsme limitováni termíny, těžko se to zvládalo. V té době hledali někoho do Průmstavu na zakázkové oddělení - přešel jsem tam, jezdil jsem po světě a sháněl takzvané výplňové práce při stavbách. Jezdil jsem služebně i na Elektrárnu ve Chvaleticích. Dokonce se tam díky mně přišlo na jeden velký průšvih.“

„V roce 1975 jsem byl svědkem unikátní záležitosti, a to stěhování pozdně gotického kostela v Mostě. Průmstav měl v rámci této akce na starosti stavební práce, jeli jsme se tam podívat na exkurzi. V 70. letech 20. století byla poptávka po uhlí, stoupala spotřeba elektriny, a tedy i spotřeba uhlí v uhelných elektrárnách. Zjistilo se, že v dole u Mostu jsou zásoby uhlí, ale že je toho hodně pod městem. Domy v části města se zbouraly, ale na daném místě stál i kostel. Stát udělal dohodu s církví, že se kostel nezbourá, ale že se přesune o 841 metrů dál. Kdyby se kostel při přemísťování rozkolísal, mohla by být poškozena věž, proto ji rozebrali a pak ji po přesunutí dali zase dohromady. Základy kostela se postupně podhrabaly a Průmstav měl zalívat nové základy železobetonem. Kolem kostela se udělala zpevňovací konstrukce. Sloupy uvnitř byly obloženy páskovou ocelí staženou objímkami, aby držely. Kostel byl postaven na podvozky a pak se postupně posouval velmi pomalou rychlostí ve dne, v noci - vůbec to nebylo vidět, když jsme u toho stáli. Někdo dal na koleje pětník, aby bylo znatelné, jak se posouvá. Pohyb byl zajišťovaný hydraulikou - za pomoci tlačných a brzdných pístů. Zároveň to vyrovnávalo nerovnosti terénu. Součástí konstrukce byl takzvaný velín, kde byla čidla, která průběžně monitorovala rovnováhu, musela tam být u toho služba. Kostel jel po kolejích, které byly

postaveny přímo pro jeho přesun. Když přešel nějakou vzdálenost, autojeřábem byly přeloženy koleje zase dopředu. Cesta na nové místo uložení musela být dopředu srovnaná a zpevněná, na ni se pak pokládaly koleje. Akce začala 30. 9. 1975 a 5. 11. 1975 byl již kostel zpřístupněn a stojí dodnes. Byla to rarita, psalo se o tom i ve světě. “

Co jste rád dělal ve volném čase?

„Mým velkým koníčkem byla hudba. V naší vesnici měla jedna rodina housle a po smrti svého syna nám je nabídli. Bylo to ještě za války. Šel jsem s nimi v podpaždí do vedlejší vesnice k učiteli hudby. Viděl mě ruský voják a ptal se mě, co v tom nesu - myslel si, že v tom mám samopal. Tak jsem to otevřel a něco jsem mu zašmidlal, on si to taky zkusil a pak mi je vrátil. Ale kdybych měl harmoniku, tak tu by mi možná vzal. Hrát na housle mě moc nebavilo. Ale naštěstí dal učitel dohromady hudební kroužek a začali jsme hrát různé písničky. Chodili jsme pak hrát třeba do kostela na Májové, stáli jsme nahoře na kruchtě. Později nám jeden pán daroval klarinet a začal jsem hrát na něj. Dostal jsem se taky k saxofonu. Když mi bylo 18 let, začali jsme hrát i po hospodách, na zábavách a pohřbech. Pak jsem se potkal s kamarádem a on mi říká, že ve Stavoprojektu zakládají taneční orchestr a ať přijdu mezi ně. Tam už bylo více nástrojů. Pozvali si nás do lázní do Poděbrad, hráli jsme na studentských plesech v muzeu v Chrudimi. Jednou jsem muzicíroval i na plese hluchoněmých - to byla zajímavá akce, protože i lidé s touto poruchou cítí vibrace a dokážou tancovat. Mám rád veškerou lidovou muziku. Opery také, ale takové ty lehčí. Ke stáru jsem byl členem takzvaného Pluku (Pardubického lidového uměleckého kolektivu). Ten sdružoval důchodce, ale byli tam inženýři, lékaři, samá lepší společnost. Zkoušelo se v kulturním domě na Dukle v Pardubicích.“

„Do našich vystoupení jsem se snažil vnášet i humor. V Bohdanči jsem přišel k závěsům, rozhrnul jsem je, podíval se na měsíc a řekl: „Stříbrný měsíc“ a začali jsme hrát tuto píseň. Pak jsme dělali různé legrácky - abychom si zpestřili hraní, tak jsme si během jedné skladby s dalším spoluhráčem například prohodili saxofony.“

„Ztratil jsem bohužel i nátlak na dechové nástroje, je mi to hrozně líto, že už muziku nemůžu dělat. Na mandolínu už jsem taky zapomněl hrát – myslel jsem, že se to nezapomíná, ale ano, když se to netrénuje. Když v noci spím, napadají mě někdy melodie. Když jdu spát, nesmím si pouštět žádnou hudbu, protože pak mi to zní celou noc v hlavě. Spolubydlícímu pouštím někdy Ave Maria, to se mu moc líbí, pobrukuje si.“

„Peníze za muziku jsem dával tajně do obálky do krabice s fotopotřebami. Když jsme mluvili o tom, že bychom si mohli koupit auto, tak jsem s těmi penězi vyrukoval a to manželka koukala. Tenkrát to bylo za celou noc hraní od 20 do 4 hodin 80 Kčs. Nejhorší hraní bylo na vesnicích – tam bylo hrozně zakouřeno od cigaret.“

„Od malička jsem i rád fotil. Když mi bylo asi dvanáct roků, měl jsem takový malinký bakelitový fotoaparát, fotky jsem vyvolával doma potmě v talířku, sestra mi počítala čas. Pak jsem vyvolával filmy ještě u spolužáka, který bydlel 200 metrů od nás a s mokrým filmem jsem šel domů po silnici. Fotil jsem celý život.“

Muzikant

Hra na klarinet - uprostřed

Zajímal jste se i o události druhé světové války, je to pravda?

„V důchodu jsem se bavil tím, že jsem sbíral historické informace. Zabýval jsem se třeba nálety na Pardubice. Chodil jsem zpovídat pamětníky. Nebo měl archivář pan Bičík, který byl členem Klubu přátel Pardubic, jehož členem jsem byl taky, přednášku o náletech. Já jsem ji nahrál na diktafon a pracně ji přepsal. Věnoval jsem to vše pak archivu do muzea v Přelouči. S panem Bičíkem jsem navázal přátelství a vyměňovali jsme si vzájemně artefakty, které jsme měli. On měl fotografie přímo z válečného archivu.“

„První nálet na Pardubice byl noční - jedno letadlo mělo poruchu a potřebovalo přistát, pilot se neměl čeho chytit a orientoval se podle toku Labe. Letěl hodně nízko a přistál u Semína za Přeloučí. Maminka říkala, že měli strach, aby nám nezboural na domě komín. Pokoušel se letadlo nastartovat, ale nepodařilo se, tak vypustil nádrž a zapálil to - svítilo to jako sluníčko. Rodiče mě tenkrát vzali ven, abych se podíval, jak to svítí. Také se tradovala jedna historka o ústupu Němců. V Přelouči je zbrojovka. Češi, ještě než tam dorazila kolona německých aut, vzali ve zbrojovce tank a postavili ho na křižovatku, co je na Kutnou Horu.

V tanku prý neměli ani jeden náboj. Němci, když viděli tank, vzdávali se a odhazovali zbraně do příkopů. “

„Mám tabulku s údaji k náletům – trasy letadel (většinou z jižní Itálie a vracela se do Anglie), kolik jich bylo, kdy, jaká letadla, kolik letadel, jaké bomby shodila. Na fotografiích mám například přímý zásah Parama – kdy sypala bomby podél Labe až do Rosic. To bylo v poledne. Podařilo se odlákat Němce do Rumunska na naftové pole a letadla letěla přímo na cíl. Ten samý den se uskutečnilo bombardování pardubického letiště, aby neměli Němci odkud vzlétat. Mám fotografii části mapy ze sestřeleného letadla, fotografie bombardovaných Drážďan, také hlášení se seznamem českých letců, kteří litali z Anglie – s datem a cílem letu. “

„Když padla železná opona, byli jsme u známých u Domažlic, viděl jsem tam smotaný ostnatý drát a svorkovnice. Tak jsem to uskrípal a vzal jsem to domů. Nabídl jsem to Okresnímu muzeu v Pardubicích jako historický artefakt a rádi to přijali. “

Na co jste ve svém životě hrdý, co se Vám podařilo?

„Že jsem sepsal historii mého rodiště, obce Labětín. Vyhotovil jsem historii v datech (které domy byly zbořeny, které vyhořely, kdy byla povodeň), ve fotografiích (161 fotek s popisky). Informace jsem hledal v kronikách, jezdil jsem hledat do archivu do Zámrsku nebo jsem jel pro snímek regulace Labe i do Prahy. Vytvořil jsem seznam příjmení, která se vyskytovala v Labětíně, nebo seznam obyvatel podle víry. “

„Také jsem vytvořil rodokmen našeho příbuzenstva, mám jedenáct pokolení, dostal jsem se do roku asi 1732. Zajímavostí bylo, že moji rodiče, když se brali, tatínek byl Kalousek a maminka se jmenovala taky Kalousková. Díky rodokmenu se zjistilo, že to byli vzdálení příbuzní – spojily se dvě různé větve Kalousků. “

„Vzpomínám na manželku, měl jsem ji rád a byl jsem s ní moc spokojený, byla hodně tolerantní. Ani jsem si tenkrát neuvědomoval, že jsem měl doma poklad. Byli jsme spolu 57 roků. Byla to žena na úrovni, dělala účetní v hřebčíně v Kladrubech a později na ředitelství spojů v Pardubicích. Byla pečlivá, doma měla pořádek, ráda vařila. Jezdili jsme spolu rádi na kolech. Také jsme měli zahrádku kousek od vlakové zastávky Semtín a pěstovali jsme zeleninu. S manželkou máme jednoho syna. Ten teď řeší, co udělá s těmi všemi věcmi, co mám doma. Společně jsme se dočkali dvou vnoučat a já sám dvou pravnoučat.“

Jaký máte recept na vitalitu?

„Možná u mě funguje heslo "Veselá mysl, půl zdraví". A pak mám takové životní krédo "Druhým neubližovat a v dobré pohodě se setkávat". Jsem tady na tom světě rád. Jsem takový upovídaný - rád se směju a těší mě, když zlepším náladu druhému a lidi třeba rozesměju. Smysl pro humor jsem podědil z mamičiny strany - maminka měla taky ráda legraci. Bohužel zemřela brzy, bylo jí 57 roků.“

„Když mi bylo smutno, vyndal jsem housle a začal jsem hrát na housle, trochu mi to pomohlo. Hudba pro mě znamenala v životě hodně.“

Jak jste spokojený v našem domově pro seniory?

„Jsem spokojený. Musím říct, že už od prvního dojmu v první den, který dělá hodně. Když jsme sem přišli, uvítání na vrátnici bylo velmi milé. Personál na oddělení nás zdraví s úsměvem – je to krásné, sestřičky jsou slušné, sympatické, už mně tolerují i to moje kecání. Končí to ředitelkou, která je také sympatická a vždycky se usmívá. Říkal jsem paní ředitelce, jestli tady není problém se zaměstnaností, jestli se některé sestřičky nebudou rozvádět. A ona se zeptala: "Proč?" Já jsem řekl: "Sestřičky tady chodí, rozdávají úsměvy, ale na doma jim nic nezbyde.“

„Jsem spokojený i s jídlem, což je možná podružná věc, ale zároveň strašně důležitá. Zpracování masa je přizpůsobené našim zubům – maso je měkké.“

„Když jsem se dozvěděl, že mám jít do domova U Bažantnice, tak jsem si vzal z domova bažanta, aby to bylo stylové.“

Co byste vzkázal nebo popřál ostatním klientům?

„Aby se jim dařilo, aby tady žili v dobré pohodě, v přátelství jeden ke druhému. Aby se vyrovnali se situací, jakou mají. Přát zdraví v našem věku je samozřejmě těžké.“

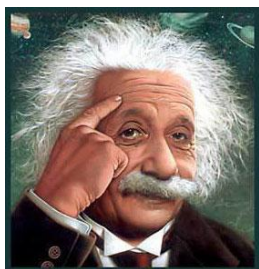
Co byste vzkázal nebo popřál zaměstnancům?

„Aby měli s námi trpělivost, a aby takovou tu třeba nepohodu odsud nenosili domů, aby se jim dařilo to nechávat tady. Aby doma nacházeli pohodu a zklidnění od této namáhavé práce. A aby jim sloužilo zdraví. Děkuji jim za péči.“

Máte nějaké přání?

„Dojíždím na konečnou, tak aby ta moje konečná byla, jako když se otočí vypínačem.“

Děkujeme za rozhovor.

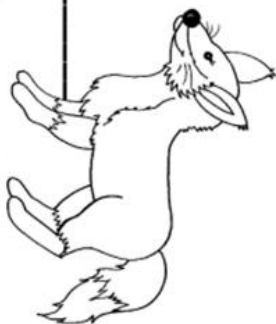

Koutek trénování paměti

Jaro je tu! Užívejte si slunečné dny, které lákají ven, obdivujte probouzející se přírodu. Najděte si ale také chvílku na procvičení paměti.

1. Z písmen slova VELIKONOCE vymyslete co nejvíce slov (podstatných jmen):

od Brui

35

Přehled akcí konaných v našem domově v 1. čtvrtletí 2023

Leden

- 10. 1. 2023 canisterapie
- 19. 1. 2023 canisterapie
- 23. 1. 2023 canisterapie
- 23. 1. 2023 kino - "Kvočna"
- 26. 1. 2023 narozeninové posezení
- 30. 1. 2023 harmonikář Tom – hraní na pokojích (Ježíškova vnoučata)*

Únor

- 1. 2. 2023 vystoupení cimbálkové muziky Kobylka
- 6. 2. 2023 canisterapie
- 7. 2. 2023 canisterapie
- 9. 2. 2023 zpívání - pěvecký soubor Heřmánek
- 13. 2. 2023 kino - "Panenka"
- 14. 2. 2023 kavárna
- 17. 2. 2023 trénink paměti
- 20. 2. 2023 canisterapie
- 20. 2. 2023 narozeninové posezení
- 22. 2. 2023 retro párty na oddělení L2*
- 24. 2. 2023 canisterapie
- 25. 2. 2023 country vystoupení hudební skupiny Country Colaps (Ježíškova vnoučata)*

Březen

- 6. 3. 2023 13:00 kino - "Konečně sami"
- 8. 3. 2023 posezení k MDŽ s vystoupením pana Karla Bláhy*
- 14. 3. 2023 canisterapie
- 14.- 15. 3. burza oblečení
- 16. 3. 2023 "Králičí hop"
- 20. 3. 2023 canisterapie
- 22. 3. 2023 narozeninové posezení
- 23. 3. 2023 přednáška o Norsku
- 27. 3. 2023 canisterapie
- 28. 3. 2023 canisterapie

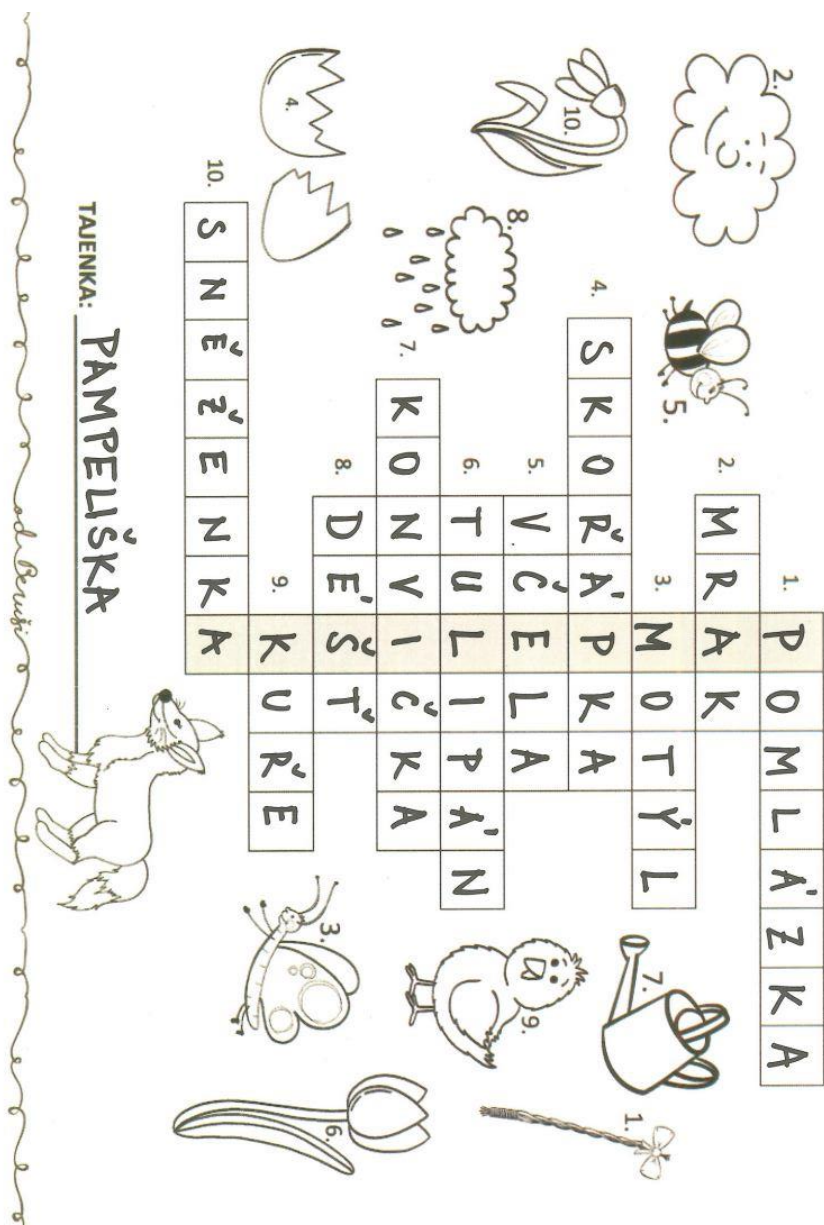
2.

1.

VELIKONOCE

např. NOC, KONEC, KLEC, LVICE, OKO, KINO, VOLE, OKNO, KOLO, LOVCI, OKENICE, OCEL, LEVICE, LEV, CVOK, OLOVNICE, KONEV, KILO, OVOCE, OVCE, VLONI, LOV, LOVEC, ...

Svoje narozeniny budou slavit

p. Kalousek Bohumil

p. Šimák Josef

p. Moučková Marie

p. Špůr Jan

p. Bíbusová Jana

p. Košťál Miloslav

p. Pithart Vladimír

JUDr. Příbyl Bohumír

p. Wolfová Marie

p. Kaiml Jiří

p. Englicová Helena

p. Fořtová Františka

p. Polínek Milan

p. Augustinová Alenka

p. Kovaříková Marie

p. Švadlenková Marie

p. Měkotová Emilie

p. Vopršál Josef

p. Dašková Eva

p. Tóthová Olga

p. Palečková Božena

p. Lizánková Marie

p. Grégr Jan

p. Mraček Zdeněk

p. Hyršl Jiří

p. Tichá Olga

p. Mošnerová Marie

p. Kubálková Věra

p. Havránková Václava

p. Kosinová Danuše

p. Havlová Zdeňka

p. Šulcová Jana

p. Pavlíčková Jana

p. Šimová Jiřina

p. Turina Miloslav

p. Zrůstová Zdeňka

p. Kokešová Vladimíra

p. Zdražilová Dagmar

p. Koubková Jarmila

p. Průša Miloslav

p. Nálevková Věra

Mgr. John Jiří

p. Musilová Zdeňka

p. Mikulčík Antonín

p. Heřmanová Marie

p. Ouřecká Milada

p. Czibarová Markéta

p. Blažková Eliška

p. Pospíšilová Milada

p. Čapková Libuše

p. Komárková Drahomíra

p. Růžicková Helena

p. Fišer Bedřich

p. Kusá Zdenka

MUDr. Řehořová Blanka

p. Luňáček Vladimír

p. Čepková Olga

Přejeme všechno nejlepší!

Noví obyvatelé našeho domova

Mgr. Valentová Marie

p. Průša Miloslav

p. Mošnerová Marie

p. Tetřev Jan

p. Kalousek Bohumil

p. Schwarzová Marie

p. Hemrová Mária

p. Stará Marie

p. Patočková Hedvika

p. Horáková Božena

p. Vopršál Josef

p. Blažková Eliška

p. Kaiml Jiří

p. Nekvindová Libuše

p. Stehnová Božena

p. Englicová Helena

p. Dašková Eva

p. Jovanovič Miroslav

p. Podroužková Hana

Přejeme příjemný pobyt!

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili

p. Hlavsá Ivan

p. Hubáčová Milada

p. Válková Věra

p. Synková Věra

p. Očková Milada

p. Procházková Marie

p. Grégrová Alena

p. Kaněrová Věra

p. Vais Josef

p. Prušková Věra

p. Pazderková Ivana

p. Rousková Jaroslava

p. Plecháček Jaroslav

p. Procházka Jiří

p. Faltinová Vlasta

p. Bauerová Jitka

Čest jejich památce!

Náš domov

1/2023

Čtvrtletník vydávaný Domovem pro seniory Heřmanův Městec.

Kontakty: Domov pro seniory Heřmanův Městec
U Bažantnice 63
538 03 Heřmanův Městec

Telefon: +420 469 660 268
E-mail: socialni.ddhm@seznam.cz

Fotografie na titulní straně: Pavel Hubáč

Redakční rada:

PhDr. Eva Kunátová Holečková, MBA
Alena Vitvarová
Mgr. Lenka Kellerová
Bc. Ilona Bínová